

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.952

Dosar nr.1207/57/2009

Ședința publică de la 17 februarie 2011

Președinte:	X	-judecător
	X	-judecător
	X	-judecător
	X	- magistrat asistent

S-au luat în examinare recursurile declarate de Compania X X SA .X., S.C. „X” SA și S.C. „X.” - Sucursala X împotriva Sentinței civile nr.99/F/CA din 14 aprilie 2010 a Curții de Apel X - Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-a prezentat recurenta-reclamantă Compania X SA - .X. reprezentată de consilierul juridic X și intimata-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală (A.N.A.F.) reprezentată de consilierul juridic X. Au lipsit recurentele-interveniente S.C. X” SA și S.C. „X.” - Sucursala X.

Procedura completă.

S-a prezentat referatul cauzei arătându-se că S.C. „X.” -Sucursala X a depus la dosar, în original, dovada achitării taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar, potrivit dispozițiilor încheierii precedente și concluzii scrise.

Curtea, constatând pricina în stare de judecată, a acordat cuvântul părților prezente în raport cu recursul formulat.

Consilierul juridic X pentru recurenta-reclamantă a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii atacate, cu consecința admiterii acțiunii și anulării Deciziei de impunere nr. X din 30.04.2009 și a Raportului de inspecție fiscală din 30.04.2009.

A susținut că în mod greșit instanța de fond a respins acțiunea motivat de faptul că „pentru aplicarea scutirii directe de la plata accizelor era necesar atât înainte cât și după adoptarea H.G. nr.213/ 2007, ca beneficiarii de produse energetice să facă dovada deținerii autorizației de utilizator final.

Anterior modificărilor aduse prin H.G. nr.13/2007, prevederile pct.23.2 din H.G. nr.44/2004 stabileau obligația obținerii autorizației de utilizator final în vederea aplicării scutirii directe doar pentru produsele energetice aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un operator înregistrat sau de la un importator autorizat de M.E.C.

Recurenta reclamantă a mai susținut că obligat a obținerii autorizației de utilizator final în vederea aplicării scutirii directe și pentru produse energetice aprovizionate de la companii de extracții a fost introdusă prin H.G. nr.213/2007, act normativ care a intrat în vigoare la 2.03.2007.

Astfel, livrările de cărbune efectuate de societatea în perioada ianuarie - martie 2007 către cei doi beneficiari erau scutite de plata accizelor iar suma de X lei, reținută de organul de control nu sste datorată bugetului de stat.

A mai arătat că beneficiarii cărbunelui livrat de societate (S.C. .X. și S.C. X), au depus solicitările pentru eliberarea autorizațiilor de utilizator final la începutul lunii ianuarie 2007 și au obținut autorizația la 15.03.2007, respectiv la 8.03 2007, fără a exista vreo culpă a celor două societăți comerciale cu privire la întârzierea emiterii acestora.

S-au solicitat cheltuieli de judecată reprezenta,]id contravaloarea taxei judiciare de timbru.

Consilierul juridic X a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea hotărârii instanței de fond ca legală și temeinică, făcând referire la motivele dezvoltate pe larg prin întâmpinarea depusă la dosar.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

L Soluția instanței de fond.

Prin cererea înregistrată la Curtea de Apel Alba Iulia - Secția de contencios administrativ si fiscal, sub nr.X/57/2009, astfel cum a fost precizată la fila 65, reclamanta Compania X S.A. a chemat în judecată pe pârâta A.N.A.F. - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor solicitând:

- anularea Deciziei nr. 229 din 03.07.2009, a Deciziei de impunere nr.X din 30.04.2009 si a Raportului de inspecție fiscală din data de 30.04.2009 cu privire la suma de X lei, reprezentând accize aferente cantităților de cărbune livrat în perioada 01.01.20 07 și până la obținerea autorizației de utilizator final, precum și majorări de întârziere aferente acestei sume.

În motivarea cererii, reclamanta a susținut că a fost supusă unui control privind modul de respectare a prevederilor legale ce reglementează stabilirea, declararea și plata accizelor în perioada 01.01.2007 - 30.09.2008. În urma controlului a fost încheiat Raportul de inspecție fiscală nr.X/ 30.04.2009 și a fost emisă Decizia de impunere nr.X/ 30.04.2009 prin care în sarcina reclamantei au fost stabilite obligații fiscale suplimentare de plata, în sumă totală de X lei, din care X lei reprezintă accize și X lei reprezintă majorări de întârziere.

Contestație administrativă s-a formulat numai pentru suma de X lei și majorările aferente, reclamanta susținând că nu datorează această sumă întrucât dispozițiile pct.58 alin.4 din H.G. nr.1861/2006, pentru modificarea și completarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, prevăd că beneficiarii scutirilor directe de la plata accizelor prevăzuți de art.23, care după data de 1 ianuarie 2007 și până la data obținerii autorizației de utilizator final au achiziționat produse energetice la preturi cu accize pot solicita restituirea accizelor plătite către furnizori.

Reclamanta a precizat că beneficiarii cărbunelui livrat, respectiv S.C. .X. SA X și S.C. X SA, au obținut autorizația de utilizator final la data de 15.03.2007 și, respectiv, 08.03.2007. Deși cererile pentru eliberarea autorizațiilor de utilizator final, precum și documentația prevăzută de lege au fost depuse încă de la începutul lunii ianuarie, autorizațiile au fost eliberate doar în luna martie 2007, fără a exista vreo culpa a celor două societăți în această privință.

Reclamanta a considerat că nu a prejudiciat în nici un fel bugetul statului prin livrările de cărbune efectuate în scutire de la plata accizelor în perioada ianuarie 2007- martie 2007, beneficiarii săi obținând autorizații de utilizator final și beneficiind de scutiri directe, iar accizele calculate de către organul de control fiind în fapt necuvenite bugetului de stat.

Reclamanta a susținut că în mod greșit organele fiscale au reținut că a solicitat aplicarea dispozițiilor legale prin analogie, într-adevăr, potrivit dispozițiilor H.G. nr.1861/2006 modificate și completate prin H.G. nr.213/2007 restituirea accizelor plătite la furnizori se poate solicita doar de către beneficiarii produselor accizabile, însă, așa cum rezultă și din punctul de vedere al Ministerului de Finanțe - Direcția legislativă în domeniul accizelor, transmis X-SA, cu adresa nr.X din 29.06.2009, livrările de cărbune efectuate de o companie de extracție,, la preturi fără accize, în scopuri scutite de accize, pot fi admise în scutire directă pentru cantitățile livrate în perioada 01.01.2007 - 02.03.2007 și numai de către beneficiarii care dețineau autorizații valabile sau au obținut astfel de autorizații în aceeași perioadă.

Pârâta A.N.A.F. - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii reclamantei, precizând faptul că, în conformitate cu prevederile pct.23.2 de la titlul VII din Normele Metodologice aprobate prin H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologie de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, astfel cum au fost modificate și completate prin H.G. nr.1861/2006, o condiție necesară aplicării scutirii o reprezintă deținerea autorizației de utilizator final de către operatorii economici utilizatori.

Pârâta a mai precizat că, în situațiile prevăzute de art.201 alin.1 lit.c, d, h din Legea nr.571/2003, scutirea se acorda direct cu condiția ca energia să provină de la operatorii autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei ANRE, iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un operator înregistrat sau de la un importator autorizat de Ministerul Economiei și Comerțului ori de la un debitor autorizat, în cazul gazului natural. Pentru aplicarea scutirii titularii centralelor de producție de energie electrică, ale centralelor combinate de energie electrică și termică, precum și operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la art.201 alin.1 lit.h din Legea nr.571/2003 vor solicita autorității fiscale teritoriale în raza căreia își au sediul autorizația de utilizator final pentru produse energetice.

Referitor la susținerile reclamantei în sensul că A.N.A.F. - Direcția de soluționare a contestațiilor ar fi reținut în mod greșit că nu îi sunt aplicabile prin analogie prevederile alin.4 al pct.47 din HG. nr.213/2007 pentru modificarea și completarea Normelor Metodologiei ce de aplicare a Legii nr.571/2003, aprobate prin H.G. nr.44/2004, modificată prin H.G. nr.1861/2006, s-a precizat că acestea nu pot fi reținute întrucât dispozițiile sunt aplicabile beneficiarilor de produse accizabile și nu furnizorilor.

S.C. X. - Sucursala X a formulat cerere de intervenție în interesul reclamantei. A susținut că în situația în care acțiunea reclamantei ar fi respinsă ar însemna ca reclamanta să se îndrepte cu acțiune în pretenții împotriva sa, ca producător de energie electrică și termică, în condițiile în care, potrivit art.201 alin.1 lit.d) din Legea nr.571/2003 sunt scutite de la plata accizelor produsele energetice și energia electrică utilizată pentru producerea combinată de energie electrică și termică.

Potrivit intervenției, din interpretarea coroborată a pct.58 alin.4 din H.G. nr.1861/2006 și a dispozițiilor art.201 alin.1 lit.d) din Codul fiscal, reiese că operatorii economici autorizați de A.N.R.E. care utilizează produse energetice aprovizionate de la companii de extracție a cărbunelui nu erau obligați pentru a beneficia de scutire directă și solicitate autorizație de

utilizatori final, iar X, în calitate de companie de extracție a cărbunelui, trebuia să livreze cărbunele în regim de scutire de la plata accizelor.

Pârâta Agenția de Administrație Fiscală (A.N.A.F.) a solicitat respingerea cererii de intervenție ca neîntemeiată, reiterând prin întâmpinarea depusă la fila 111 apărăerile formulate inițial.

La data de 24. 02. 2010, în cauză, a formulat cerere de intervenție în interesul reclamantei și S.C. X SA, solicitând ca, după admiterea în principiu a cererii de intervenție, să se procedeze la admiterea contestației reclamantei și să se dispună anularea actelor contestate de către aceasta, avându-se în vedere aceleași argumente expuse și în cererea de chemare în judecată.

Intervenienta S.C. „X” SA a precizat că reclamanta s-a îndreptat cu acțiune în pretenții împotriva sa pentru contravaloarea accizelor și majorărilor de întârziere aferente perioadei 01.01.2007 -07.03.2007, dosarul fiind înregistrat sub nr.X/97/2009 la Tribunalul X, cu termen la data de 24.03.2010.

Curtea de Apel X - Secția de contencios administrativ și fiscal prin Sentința nr.99/F/CA din 14 aprilie 2010 a respins acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta Compania X SA, în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală (A.N.A.F.).

A respins cererile de intervenție în interesul reclamantei formulate de S.C. „X.” - Sucursala X și S.C. „X” SA.

Pentru a hotărî astfel prima instanța a reținut următoarele considerente:

Prin Raportul de inspecție fiscală nr.X din 30.04.2009 și Decizia de impunere nr. X/30.04.2009 în sarcina reclamantei s-au stabilit obligații fiscale suplimentare de plata în suma totală de X lei reprezentând accize în sumă de X lei și accesorii aferente în sumă de X lei pentru livrările de cărbune energetic în perioada 01.01.2007 - 30.09.2009.

Aceasta întrucât s-a constatat că societatea reclamantă a calculat eronat accize pentru livrările de cărbune unor beneficiari care nu dețineau autorizații de utilizatori finali, iar față de sumele declarate, de X lei, a rezultat o diferență de X lei, suma recalculată fiind de X lei; că societatea reclamantă, din data de 01.01.2007 și până la obținerea autorizației de utilizator final, a livrat cărbune în scutire de la plata accizelor, deși beneficiarii nu dețineau autorizații de utilizator final, astfel ca au fost calculate accize în suma de X lei și că, în perioada octombrie -decembrie 2007, respective ianuarie - martie 2008, aceasta a livrat cărbune energetic unor societăți care dețineau autorizații de utilizator final, dar au fost depășite cantitățile prevăzute în respectivele autorizații pentru

cantitățile livrate în plus, fiind calculate accize în î urnă de X lei. Pentru aceste sume, organele fiscale au calculat majorări de întârziere aferente perioadei 01.01.2007-30.04.2009 în valoare *de* X lei.

Potrivit art.175 indice 2 alin.1 din Legea nr.571/2009 privind Codul fiscal, cărbunile și coxul vor fi supuse accizelor, iar acciza va deveni exigibilă la momentul livrării acestor produse de către companiile de extracție și, respectiv, de producție.

Art.201 alin.1 lit.d) din același act normativ prevede că sunt scutite de la plata accizelor produsele energetic și energia electrică utilizate pentru producția combinată de energie electrică și energie termică, text de lege care prevede la alin.2 ca modalitățile și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin.1 vor fi reglementate prin norme, în vederea aplicării acestei prevederi legale, a fost adoptată H.G. nr.1861 din 21.12.2006 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.14/2004 publicat în M.O. nr.1044 din 29.12.2006 care a intrat în vigoare le. data de 01.01.2007.

A reținut instanța de fond ca potrivit pct.23.2 alin.1 din Titlul VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, astfel cum au fost modificate prin H.G. nr.1861/2006, în situațiile prevăzute la art.201 alin.1 lit.c), d) și h) din Lega nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se acordă direct cu condiția ca energia electrică să provină de la operatorii economici autorizați de A.N.R.E., iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un operator înregistrat sau de la un importator autorizat de Ministrul Economiei și Comerțului ori de la un distribuitor autorizat, în cazul gazului natural. Potrivit alin.2 al aceluiași punct, pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producție de energie electrică, ale centralelor combinate de energie electrică și termică, precum și operatorii, economici utilizatori ai produselor prevăzute de art.201 alin.1 lit.h) din Legea nr.571/2003 vor solicita autorității fiscale teritoriale din raza căreia își au sediul, autorizații de utilizator final pentru produsele energetice.

S-a statuat că din prevederile legale precizate mai sus rezultă că începând cu data de 01.01.2007 pentru a se aplica scutirea de la plata accizelor este necesar ca beneficiarii produselor energetice să dețină autorizații de utilizator final pentru produse energetice.

Instanța de fond a mai reținut că într-adevar la data de 02.02.2007 a fost publicată în M.O. nr.153, H.G. nr.213 din 28.02.2007 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/ 2X)04, iar potrivit pct.34 al acestei hotărâri, alineatele 1-7,14,18,19 ale punctului 23.2 au suportat modificări, însă, pentru aplicarea scutirii de la plata accizelor a fost păstrată condiția deținerii autorizației de utilizator final pentru produse energetice

de către titularii centralelor de producție de energie electrică, ai centralelor combinate de energie electrică și termică, precum și de operatorii economici utilizatori ai produselor prevăzute de art.201 alin. 1 lit.h) din Codul fiscal.

Astfel că, a apreciat prima instanța, susținerile intervenientelor referitoare la faptul că obligația obținerii autorizației de utilizator final pentru produsele energetice subzista doar începând cu data de 2.03.2007, iar reclamanta în calitate de companie de extracție a cărbunelui avea obligația de a solicita ca opozabilă tot de la acea dată autorizația de utilizator final sunt neîntemeiate.

S-a reținut că pentru aplicarea scutirii directe de la plata accizelor era necesar, atât înainte, cât și după adoptarea H.G. rtr.213/ 2007, ca beneficiarii de produse energetice să facă dovada deținerii autorizației de utilizator final. Or, în condițiile în care reclamanta a livrat, în perioada de 01.07.2007 - 15.03.2007 și, respectiv, 08.03.2007, cărbune energetic în scutire directă de accize unor beneficiari care nu dețineau autorizație» de utilizator final, în mod corect, organele fiscale au procedat la stabilirea în sarcina reclamantei a obligației de plată a accizelor aferente acestor livrări și a majorărilor aferente.

În fine, prima instanța a stabilit că împrejurarea potrivit căreia intervenienții au depus documentația pentru a obține autorizația de utilizator final la data de 16.01.2007 și, respectiv, la data de 05.01.2007, autorizațiile de utilizator final fiind emise la data de 15.03.2007 și, respectiv, la data de 08.03.2007, nu constituie un argument temeinic pentru a considera că reclamanta nu avea obligația de a calcula și colecta accizele aferente produselor livrate și nici că această obligație nu ar mai subzista în prezent.

De asemenea, instanța de fond a apreciat ca nici susținerile reclamantei referitoare la faptul ca bugetului de stat nu i-au fost aduse prejudicii și nici cele referitoare la existența posibilității pentru beneficiarii scutirilor directe ca, în conformitate cu prevederile art. 47 alin.7 din H.G. nr.2313/2007, să solicite restituirea accizelor plătite către furnizori, nu pot fi reținute ca întemeiate, deoarece prin pct. 23.2 alin.19 și următoarele din Normele Metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, astfel cum au fost modificate și completate prin H.G. nr.213/2007, care reglementează procedura restituirii accizelor, se urmărește a se verifica inclusiv dacă autorizațiile de utilizator final au fost emise cu respectarea prevederilor legale.

II. Calea de atac exercitată.

Împotriva Sentinței nr.99/F/CA din 14.04.2010 pronunțată de Curtea de Apel X au formulat recurs reclamanta Compania X SA .X. și intervenientele în interesul reclamantei S.C.

„X” SA și S.C. „X.” - Sucursala X.

În motivarea căii de atac, recurentele au arătat, invocând aceleași critici, că sentința recurată este lipsită de temei legal, fiind pronunțată cu aplicarea greșită a legii.

În opinia recurentelor, în raport de interpretarea coroborată a dispozițiilor pct.58 alin.4 din H.G. nr.1861/2006, pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 și ale art.201 alin.1 lit.d) din Codul fiscal, până la data de 2 martie 2007, livrările de cărbune efectuate de recurenta-reclamantă în perioada ianuarie-martie 2007 către cele două interveniente-recurente, în calitate de beneficiare, atunci când acesta este utilizat pentru producția combinată de energie electrică și termică, erau scutite de la plata accizelor, iar suma de X lei reținută de organul fiscal de control :a reprezentând accize aferente cantităților de cărbune livrat acestora și majorările de întârziere nu sunt datorate bugetului de stat.

De asemenea, se menționează că anterior de tei de 2 martie 2007, aplicarea scutirii directe nu era condiționată de detinerea autorizației de utilizator final pentru produsele energetice aprovizionate de la companiile de extracție.

Obligația obținerii autorizației de utilizator final în vederea aplicării scutirii directe și pentru produsele energetice aprovizionate de la companiile de extracție a fost introdusă prin H.G. nr.213/2007, care a intrat în vigoare la data de 2 martie 2007, iar după această dată toți cei 5 beneficiari ai X. SA .X. au obținut autorizații de utilizator final conform înscrisurilor depuse la dosar.

Recurentele-interveniente reiterează argumentele în susținerea tezei potrivit căreia acestea nu au culpă cu privire la emiterea autorizației de utilizator final după data de 2 martie 2007 întrucât, deși au solicitat eliberarea acestei autorizații în luna ianuarie 2007 nu au obținut-o decât după data menționată, respectiv 8 martie 2007 pentru S.C. „X” SA și 15.03.2007 pentru S.C. „X.” SA.

Intimata-pârâtă A.N.A.F. a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursurilor ca nefondate, apreciind ca temeinică și legală sentința recurată în raport de dispozițiile legale incidente, combătând criticile recurentelor potrivit argumentelor expuse și cu ocazia judecării în fond a cauzei.

III. Soluția instanței de recurs.

Înalta Curte de Casație și Justiție, va analiza recursurile în bloc, având în vedere că recurentele au invocat aceleași argumente care vizează nelegalitatea și netemeinicia sentinței recurate.

În raport de criticile formulate, de înscrisurile care există la dosarul cauzei, de dispozițiile legale incidente, Înalta Curte apreciază că recursurile sunt nefondate pentru considerentele ce vor fi expuse.

Atât la judecata în fond cât și în recurs nu eiste contestat faptul că recurenta-reclamantă a formulat acțiune la instanța de contencios administrativ împotriva Deciziei de impunere nr.X din 30.04.2009 doar pentru suma de X lei reprezentând accize aferente cantităților de cărbune energetic livrat în perioada 01.01.2007 - 30.09.2008 către beneficiari precum S.C. „X” SA, S.C. „X” - SA X, Școala generală nr.2, Spitalul de psihiatrie X, Liceul Teoretic X, fără ca aceștia să dețină autorizație de utilizator final.

Potrivit celor menționate de recurenta-reclamantă în cererea de recurs, suma de X lei reprezentând accize aferente cantităților de cărbune livrat Spitalului de psihiatrie X, Școlii generale nr.X X și Liceului Teoretic X, cuprinsă în suma de X lei, imputată prin actele administrative fiscale contestate, a fost încasată de la acești beneficiari și apoi virată bugetului de stat.

Prin urmare, obiectul contestației privește *suma* de X lei imputată ca fiind datorată bugetului de stat, astfel cum susține și recurenta-reclamantă în cererea de recurs.

Necontestat este faptul că în perioada menționată, recurenta-reclamantă a livrat cărbune energetic cod NC 2701 intervenientelor, care au ca obiect de activitate producerea combinată de energie electrică și termică, în regim de scutire directă de la plata accizelor.

Recurentele consimt că, începând cu data de 2 martie 2007, odată cu intrarea în vigoare a H.G. nr.213/2007, se năștea obligația pentru centralele de producție combinată de energie electrică și termică (printre care se numără și recurentele-interveniente) care se aprovizionau cu produse energetice (cărbune energetic) de la companii de extracție a cărbunelui (în speță recurenta-reclamantă), de a deține autorizație de utilizator final pentru a putea beneficia de scutirea directă de la plata accizelor pentru produse energetice.

Problema de drept de a cărei dezlegare depinde soluția în cauza. dedusă judecării este dată în perioada 01.01.2007 - 15.03.2007 cărbunele energetic este scutit de la plata accizelor atunci când este furnizat, livrat de companii de extracție și apoi utilizat de centrale de producție combinată de energie electrică și termică, în calitate de beneficiari, care nu dețin autorizație de utilizator final.

Dispozițiile legale incidente în această problemă, în perioada analizată, prevăd, după cum urmează:

- începând cu data de 1.01.2007, în conformitate cu prevederile art.162 lit.g) din Legea nr.571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și

completările ulterioare „accizele armonizate sânt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:... g) produse energetice din care fac parte, potrivit art.175 alin.3 pct.h) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare și produsele cărbune și cocs cu codurile NC 2701, 2702 și 2704"X.

- potrivit dispozițiilor art.175 indice 2, alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, "(I) Cărbunele și cocsul vor fi supuse accizelor, iar accize va deveni exigibilă la momentul livrării acestor produse de către companiile de extracție și respectiv, de producție".

Prin urmare, în raport de aceste dispoziții, cărbunele energetic este supus accizei ce devine exigibilă la momentul livrării.

De la regula privind plata accizelor pentru cărbunele energetic, legiuitorul a prevăzut și excepții, însă, cu îndeplinirea anumitor condiții.

Astfel, cărbunele energetic este scutit de la plata accizelor atunci când este utilizat pentru producția combinată de energie electrică și termică, potrivit dispozițiilor art.201 alin.1 lit.d), alin.1, a art.201 din Legea nr.571/2003 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare și în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a acestuia, aprobate prin H.G. nr.44/1.004 cu modificările și completările ulterioare care prevăd că: "(1) Sunt scutite de la plata accizelor(...) d) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția combinată de energie electrică și energie termică".

În conformitate cu prevederile pct.23.2 de la Titlul VII din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, astfel cum au fost modificate și completate prin H.G. nr.1861/2006 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2007, o condiție necesară aplicării scutirii o reprezintă deținerea autorizației; de utilizator final de către operatorii economici utilizatori: "(1) în situațiile prevăzute la art.201 alin.(1) lit. c), d) și h) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, scutirea se acordă direct cu condiția ca energia electrică să provină de la operatori economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (A.N.R.E.), iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un operator înregistrat sau de la un importator autorizat de Ministerul Economiei și Comerțului ori de la un distribuitor autorizat în cazul gazului natural. (2) Pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producție de energie electrică, ale centralelor combinate de energie electrică și termică,

precum și operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la art.201 alini lit.h) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, vor solicita autorității fiscale teritoriale în raza căreia își au sediul, autorizații de utilizator final pentru produse energetice".

În consecință, în raport de dispozițiile legale menționate anterior, pentru a beneficia de scutirea directă de la plata accizelor a produselor accizabile, respectiv a cărbunelui energetic, începând cu 1.01.2007, trebuia făcută dovada deținerii autorizației de utilizator final de către recurențele-interveniente la momentul livrării produsului de către recurenta-reclamantă în calitate de furnizor.

Sușținerile recurenței-reclamante privind faptul că îi sunt aplicabile "prin analogie" prevederile alin. 4 al pct. 47 din H.G. nr.213/2007 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr.44/2004, modificată prin H.G. nr.1861/2006 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, nu pot fi reținute. Aceste dispoziții sunt aplicabile beneficiarilor produselor accizabile și nu furnizorilor, fapt ce rezultă cu evidență din cuprinsul acestor dispoziții care prevăd că: „Beneficiarii scutirilor directe de la plata accizelor prevăzuți la pct.23, care după data de 1 ianuarie 2007 și până la data obținerii autorizației de utilizator final au achiziționat produse energetice la preturi cu accize, pot solicita restituirea accizelor plătite către furnizori. DE asemenea, pot solicita restituirea accizelor și operatorii economici care au achiziționat după data de 1 ianuarie 2007 produse energetice la preturi cu accize pe care le-au livrat la preturi fără accize, până la obținerea autorizației de utilizator final de către beneficiarul scutirii".

Nu prezintă relevanță că intervenientele, beneficiare ale cărbunelui energetic livrat au obținut autorizații de utilizator final, la data de 15.03.2007 (S.C. .X. SA .X.) și respectiv 08.03.2007 (S.C. X), fiind evident faptul că la momentul livrării acestea nu dețineau autorizații valabile pentru ca aceste livrări să poată fi admise cu scutire directă de accize.

Astfel, organul de control a procedat în mod legal la calculul accizelor în sumă totală de X lei aferente cantităților de cărbune energetic livrat de recurenta-reclamantă în perioada 01.01.2007 până la obținerea autorizației de utilizator final de către beneficiari, acest aspect fiind reținut în mod corect de instanța de fond în motivarea soluției pronunțate, fiind, de asemenea, necontestată situația potrivit căreia din această sumă a fost virată bugetului de stat suma de X lei.

Având în vedere considerentele expuse, înalta Curte apreciază că sentința recurată este legală și temeinică, astfel că, în temeiul art.20 din Legea nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, art.312 alin.1 teza a II-a din Codul de procedură civilă, va respinge recursurile formulate ca nefondate.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursurile declarate de Compania X SA „X”, S.C. „X” SA și S.C. „X.” -Sucursala X împotriva Sentinței civile nr.99/F/ CA din 14 aprilie 2010 a Curții de Apel X - Secția contencios administrativ și fiscal, ca nefondate. Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 17 februarie 2011.

X X

xX